

været tilstrækkelig Tøje til at gaa til de kolossale Udgifter for at tilvejebringe Bestyttelse for Tangen, skal jeg lade ligge, det er et overvundet Standpunkt, for saa vidt der allerede er anvendt — i alt Fald efter min Beregning — naar man lægger til, hvad der er optaget paa det foreliggende Finanslovsforslag, et Beløb af ca. $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er denne Sum, der anvendes paa Limfjordstangens Bestyttelse, men deraf er kun en ren Ubetydelighed anvendt paa den nordre Tange, medens saa godt som hele Beløbet er gaaet med til den søndre. Nu siger jeg, at det er mig umuligt — og jeg gad se den, hvem det er muligt — at overbevise Risterne paa den nordre Tange om, at der sker dem deres Ret, naar man af dem fordrer disse 3,200 Kr. eller ogsaa deres Jord uden Bederlag for at de kunne saa denne temporære Bestyttelse i Form af Diger, naar de se, at deres Kolleger paa den sydlige Tange ikke alene saa Bestyttelsesforanstaltninger til et Beløb af ca. 4 Millioner i Form af Høfder, men tillige saa en Del Diger, endog dobbelte Diger, opførte mellem Høfdernes Rødder fra den ene til den anden, uden at det koster dem noget, uden at der kræves noget af dem. Jeg erklærer mig fallit, jeg kan ikke staa og sige til disse Folk, at det er retfærdigt og billigt, hvad her sker, thi det kan jeg ikke se, at det er. Jeg indrømmer, at Spørgsmaalet objektivt set kun er lille, men for disse fattige Folk er det af ikke ringe Betydning, og jeg vil være den højtærede Indenrigsminister særdeles taknemmelig, om han, om ikke nu — thi det er Tiden ikke til, og saaledes kan Sagen ikke ordnes — men ved given Lejlighed vil søge at give disse Folk Erstatning for, hvad de nu maa yde.

Endnu et Forslag vil jeg gerne nævne, nemlig Forslaget under Nr. 186, hvor der forlanges en Bevilling af 320,000 Kr. til Anskaffelse af et Uddybningsfartøj til Brug i Thyborønkanalen. Dette Forslag har min varmeste og fuldeste Sympati, idet det er min Overbevisning, at denne Sag vil gøre ganske overordentlig stor Nytte ikke alene for Sejladsen i Almindelighed — jeg tror nemlig, at den vil gøre meget god Nytte i saa Henseende, naar Beløbet bliver anvendt paa den tilsigtede Maade — men i Sær-

deleshed for Vestkystens Fiskeri, idet der utvivlsomt derved vil kunne tilvejebringes et Tilflugtssted af megen Betydning og Værdi for Risterne. Hvorfor jeg har ønsket at omtale denne Sag, er, som sagt, dels for at yde den højtærede Indenrigsminister og det erede Finansudvalg min varme Tak, fordi de have opstillet og støttet Forslaget, og dels fordi jeg gerne vilde tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at det vist er den heldigste Konstruktion, som man har tænkt sig at ville anvende ved Bygningen af dette Uddybningsapparat. Jeg vilde meget anmode den højtærede Minister om, at han kun vil føle sig forpligtet ved Vædringsforslaget, som det foreligger, og ikke absolut føle sig bunden ved Motiverne, om jeg saa maa falde det, i Betænkningen til Finanslovens anden Behandling. Det er jo, nemlig der foreslaaet, at man skulde bygge et Uddybningsfartøj med et kraftigt Pumpeapparat til at fylde Lasten ind i sin egen Tank, hvorpaa Skibet saa skulde gaa bort og løse Indholdet paa tilstrækkelig dybt Vand. Det er et bestemt Princip, hvorefter der er bygget i Aarenes Løb en hel Del Fartøjer rundt om i Europa, og vi have ogsaa et Par Stykker her i Landet. De kunne under visse Forhold arbejde ret tilfredsstillende, men altid for dyrt. Det er en Kendsgerning, som alle Vandbygningsteknikere ere enige om i de senere Aar, at det saakaldte Hoffer-System er et overvundet Standpunkt, fordi det er umuligt at arbejde økonomisk med den Slags Fartøjer. Jeg skal dog villig indrømme, at det Uddybningsfartøj, vi have i Frederikshavn af denne Type, har for saa vidt været godt, som det har gjort et godt Arbejde for rimelig Pris, men det ligger ikke i Systemet, men i den aldeles fortrinlige Bestaffenhed, som Søbunden der har. Derimod tror jeg, og navnlig ved Benyttelsen af Pumpeapparatet, at et saadant Fartøj vil være ganske uhensigtsmæssigt. Man maa jo nemlig erindre, at den jordelagtigste Maade, som man efter mangeaarig Erfaring er bleven klar over, hvorpaa et Pumpeapparat kan arbejde, er med ca. 85 pCt. Vand og 15 pCt. fast Stof, og det er indlysende, at naar man vil fylde Skibets Tank med 85 pCt. Vand og kun 15 pCt. fast Stof, er Skibet fyldt i et Øjeblik. Man kan dertil sige, at man